

Till Sveriges Folk

Åter kallas Sveriges folk att välja riksdagsmän för en tid af tre år framåt. Många och viktiga frågor skola säkert under denna tid föreläggas till afgörande. Det hade därför varit naturligt, att det moderata partiet - nu liksom inför tidigare val - i ett program angifvit sin ställning till de mest betydande dagsfrågorna.

Men stora händelser, öfver hvilka vi icke ägt någon makt, ha under de senaste veckorna brusat fram öfver oss och med en stämna, som öfverröstar alla andra, ropat till oss, att nu finnas icke de många frågorna utan nu finnes blott en enda, den som gäller vårt fosterlands försvar, vår frihets värn.

Genom årtionden har från det moderata partiets sida nedlagts ett trofast arbete för att hos Sveriges folk skapa bättre insikter om och varmare intresse för försvarsfrågans betydelse. I riksdagen har det också väsentligen varit detta parti, som burit upp de försvarsreformer som vunnits. Marken har varit hårdarbetad. Hundraårsfreden har gjort oss säkra. Att tala om möjligheten af krig och om plikten att skyndsamt ordna försvaret har ofta stämplat som "försvarshets" och "skrämsepolitik" Alltför länge har man stannat vid utredningar. Ändå beklagligare är, att under utredningstiden nödvändiga försvarskraf skjutits undan och redan beslutade försvarsanstalter inställts. Men nu ha händelserna kommit öfver oss och med makten af en jordbäfning störtat gamla åskådningar öfver ända. Nu stå allas ögon vidöppna öfver försummelserna, i det förgångna och öfver angelägenheten att mot dem skaffa bot. Försvarets kraf ha, länge och inom vida lager uppfattats som helt onödiga bördor; nu skall man bättre förstå att det här gäller de goda dagarnes offer för att möta de onda dagarnes pröfnigar.

I djup känsla af sitt ansvar inför samtid och eftervärld trädde Sveriges konung fram som riksvårdaren öfver partierna och vädjade öppet till sitt folk att ofördröjligen tillgodose oeftergifliga kraf för landets värn. Den maningen vann genklang vida, men rönt också starka motsägelser. Man ville tysta konungens röst! Nu ha världshändelserna med skakande allvar talat till oss i samma angelägenhet. Nu kan Sveriges folk med oväld döma.

De stora händelser vi dag för dag upplefva låta ett nytt och starkt ljus falla öfver mångt och mycket i svensk politik från de senare åren. Må Sveriges folk aldrig förgäta de lärdomar, som häraf kunna hämtas: Må, det bli oss särskildt angeläget att lyssna till dessa händelsers uppfordrande röster med hänsyn till vårt närvarande läge och till vår framtid!

Nu måste Sveriges folk stå upp, nu måste det samla sig som aldrig tillföre. Låtom oss, gent emot faror som närmast hota, under förtröstan på Guds hjälp trofast sluta oss samman till värn om vår fred och vår frihet som folk! Men då vi i dessa samma dagar skola gå fram till valurnorna för att där uttrycka vår vilja om Sveriges framtid bortom den närvarande stora krisen - låt oss äfven då visa, att vi på allvar vaknat! Nu skall det vara slut med den ändlösa utredningspolitiken, nu skall det handlas med fast beslutsamhet. Nu ha vi själfva på nära håll rakt i ögonen sett krigets blodiga allvar. Nu förstå vi, att landets välfärd ovillkorligen fordrar, att vår krigsberedskap är sådan, att den utgör en verklig trygghet för vår neutralitet och vårt oberoende.

Tidslägets allvar bjuder oss att icke genom upprifvande strider skärpa partimotsättningarna. Men ett val måste dock äga rum, och då vi inför detta mana Sveriges valmän till enig samling kring det moderata partiet och dess män, så sker detta i varm öfvertygelse, att därigenom Sveriges trygghet och värn bäst främjas. Detta parti kan hänvisa till hela sin historia såsom en borgen för att det vill eftersträfvä en god och betryggande försvarsreform och vill se den lojalt genomförd. Det kan ock hänvisa till sin fasta och klara hållning i öfriga på dagordningen stående stora frågor

Svenska valmän: Midt under alla försummelser beträffande landets försvar ha gång efter annan framträdit rörelser, som på ett gripande sätt ådaga lagt, att frågan om rikets värn dock har en underbar makt att samla vårt folk. Låt nu den samlingen bli väldigare än någonsin, bli oemotståndligt stark! Världshändelserna ropa till oss därom, vår forntid manar oss, vår framtid kallar oss.

Valmän, unga och gamla! Nu får ingen hvila, nu får ingen slå sig till ro! Från by till by, från gård till gård skall det gå bud, att nu skola vi komma som aldrig, aldrig förr - komma till

samling för fäderneslandet!

Stockholm i augusti 1914.

Allmänna Valmansförbundets verkställande utskott.